

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.307/2013/9. szám

A Szegedi Ítéltábla **(pártfogó ügyvéd neve)** pártfogó ügyvéd I.r. és II.r. felpereseknek - az alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. december 7. napján kelt 1.P.21.659/2012/13. számú ítélete ellen az I.r. felperes 24. és a II.r. felperes Pf.II.20.307/2013/7. szám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Megállapítja, hogy a felpereseket a másodfokú eljárásban képviselő **(pártfogó ügyvéd neve)** pártfogó ügyvéd díját teljes egészében, valamint a feljegyzett 80 000 (nyolcvanezer) Ft másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperesek 2012. február 20. napján terjesztettek elő keresetet az alperesi bíróságon P.20.027/2012. számon a Békés Megyei Kormányhivatal alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt. Az eljáró bíró 2. sorszámú végzésével a keresetlevél hiányainak pótlására hívta fel a felpereseket. A felperesek 3. sorszám alatt benyújtott beadványukban a bíróság felhívásának csak részben tettek eleget, ezért az alperes a 2012. április 3. napján kelt 4. sorszámú végzésével a Pp. 124. § (4) bekezdése alapján elrendelte a felek tárgyaláson kívüli egymás jelenlétében történő előzetes meghallgatását. Ennek időpontjául 2012. május 9. napjának 11 óra 30 percét tűzte ki, amelyre a feleket megidézte. A kitűzött időpontban a meghallgatáson kizárólag az I.r. felperes jelent meg, ezért az alperes a meghallgatást elhalasztotta, új határnapul 2012. június 6. napjának 12 óra 30 percét tűzte ki. A kitűzött időpontban foganatósított meghallgatás alapján az alperes a keresetlevelet 8. sorszámú végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította azzal

az indokkal, hogy a keresetlevél hiányait a meghallgatás alapján sem lehetett pótolni. A végzés fellebbezés hiányában 2012. június 22. napján jogerőre emelkedett.

A felperesek az alperesi bíróságon 2012. június 26. napján P.20.113/2012. szám alatt keresetlevelet nyújtottak be a Békés Megyei Kormányhivatal és 6 társa alperesek ellen ugyancsak közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt. Az alperes 2. sorszámú végzésével a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának terhével a keresetlevél hiányainak pótlását rendelte el. Ezt követően a felperesek 3. sorszámú beadványukban az eljáró bíró kizárása iránti kérelmet terjesztettek elő, amelyet az alperes 5.Pkk.21.038/2012/1/I. számú határozatával megtagadott.

A hiánypótlás keretében a felperesek 5. sorszám alatt terjesztettek elő beadványt, illetve csatoltak okiratokat. Az alperes azonban 6. sorszámú végzésével a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította azzal az indokkal, hogy a felperesek így előterjesztett keresetlevele sem volt alkalmas az idézés kibocsátására. A végzés fellebbezés hiányában 2012. szeptember 5. napján jogerőre emelkedett.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest közöttük egyenlő arányban összesen 1 000 005 Ft összegű kártérítés megfizetésére a Pp. 2. § (1) bekezdése alapján. Állították, hogy a tényállásban írt ügyekben előterjesztett kereseteik nem voltak hiányosak, az eljáró bíró alaptalanul utasította el a hiánypótlás elmulasztása miatt a keresetleveleket. Sérelmezték, hogy panaszukat nem foglalta jegyzőkönyvbe, a keresetet több mint egy év elteltével sem bírálta el, két esetben szükségtelenül idézte őket a tárgyalásra, amellyel felesleges költséget okozott számukra, ugyanis útiköltséget kellett fizetniük, valamint munkabérekiesésük keletkezett.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődleges védekezése szerint a felperesek a jogorvoslati lehetőségeket nem merítették ki, ezért a kártérítés megállapításának jogszabályi feltételei nem állnak fenn. Érdemben arra hivatkozott, hogy az alperes részéről jogsértő magatartás nem történt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, megállapította, hogy a felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt illetéket az állam viseli. Határozatának indokolása szerint a Pp. 2. §-ára alapított kártérítési igény érvényesítésének feltétele, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban ne legyen orvosolható. A felperesek azonban jogorvoslati jogukkal nem éltek, ezért ennek hiányában e jogszabályhelyre alapítottan igényt nem érvényesíthetnek. Rámutatott továbbá, hogy a Pp. 2. §-ára alapítottan a fél csak jogerős érdemi határozattal elbírált bírósági ügyével kapcsolatban terjeszthet elő igényt, a felperesek által sérelmezett eljárásokban viszont érdemi határozat nem született. Utalt arra, hogy az alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 349. §-a alapján sem állapítható meg, mert a bírósági jogkörben okozott kártérítés iránti igény érvényesítésének ugyancsak feltétele a rendes jogorvoslati lehetőség igénybevétele, ezt pedig a felperesek elmulasztották.

Az ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel, amelyben kérték elsődlegesen annak keresetük szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását. Sérelmezték, hogy az alperes a Pp. 7. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére elmulasztotta tájékoztatni őket a pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezésének a lehetőségéről. Véleményük szerint a 2012. június 6-i meghallgatáson felvett jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a II.r. felperes képviselőjét is ellátó I.r. felperes nem értette, hogy melyek azok a hiányosságok, amelyek kiküszöbölése esetén a bíróság a keresetlevelet tárgyalásra alkalmasnak találná, ezért fel kellett volna hívnia a figyelmüket a pártfogó ügyvéd kirendelésének a lehetőségére. Hivatkozásuk szerint amennyiben a pártfogó ügyvéd kirendelésére sor került volna, a pártfogó ügyvéd elmagyarázta volna, hogy a fellebbezés beadása milyen előnyökkel, annak elmulasztása pedig milyen hátrányokkal jár rájuk nézve, ezért a jogorvoslat kimerítésének az elmulasztása közvetve szintén az alperes terhére róható.

Előadták, a keresetlevél elutasításához hozzájárulhatott az is, hogy a perüket tárgyaló bíró határozatának meghozatala előtt bensőséges beszélgetést folytatott a tárgyalóteremben az ellenérdekű fél jogi képviselőjével. Véleményük szerint e beszélgetés után a bíró már nem tudott elfogulatlanul dönteni, de elfogultsági kifogásuk - miután nem tudták megfelelően megfogalmazni - elutasításra került. A fellebbezés benyújtása egyrészt azért maradt el, mert annak jogkövetkezményeivel nem voltak tisztában, másrészt mint jogban járatlanok úgy vélték, ha nem adnak be fellebbezést, azzal tudják elérni azt, hogy az általuk elfogultnak vélt bíró nem fogja tárgyalni az ügyüket, így a jogorvoslati lehetőség kimerítésének elmulasztása rajtuk kívül álló okból történt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, ezért érdemi döntése helytálló, az ítélet tábla annak kifejtett indokaival is egyetért. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá az ítélet tábla.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a Pp. 2. § (3) bekezdésére alapított méltányos elégtételt biztosító kártérítés, valamint a Ptk. 349. §-án alapuló bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény feltétele a jogorvoslati jog kimerítése. A perbeli esetben a felperesek a Pp. 220. § (3) bekezdése alapján a

jogorvoslat előterjesztésének lehetőségéről tájékoztatást kaptak. Tény, hogy a keresetleveleiket idézés kibocsátása nélkül elutasító P.20.027/2012/8. számú és a P.20.113/2012/6. számú végzések egyike ellen sem nyújtottak be fellebbezést, ez pedig olyan ok, amely a hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján kizárja a kártérítés iránti igény megalapozottságának érdemi vizsgálatát, figyelemmel arra, hogy amennyiben az alperes valóban mulasztást követett el, vagy jogszabálysértő határozatot hozott, az ezzel a felpereseknek okozott sérelem a jogorvoslati eljárásban orvosolható lett volna. Annak, hogy a felperesek a jogorvoslat lehetőségét milyen okból nem merítették ki - amennyiben az erre vonatkozó tájékoztatás és a határozat kézbesítése szabályszerű - közömbös. Erre tekintettel a fellebbezésben e körben előadottak jelentőséggel nem bírnak. Arra pedig a bíróság tájékoztatásának nem kellett kiterjednie, hogy a jogorvoslat elmulasztása milyen következményekkel járhat egy későbbi, a bíróság elleni esetleges kártérítési igény érvényesíthetőségét illetően.

A felperesek teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesültek, ezért az ítélet tábla a Pp. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy a képviselőket ellátó pártfogó ügyvéd díját, valamint a fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-ában, a 13. § (1) bekezdésében írtakra és a Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d , 2013. május 14.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró